

Аспект державної економіки економіки:

1. Пропозиція кратність 10.

Економіка держави потерпає від виходу коштів з обороту (великий обсяг коштів у закордонних банках, багато готівки на руках). Ці кошти беруться з фінансових потоків підприємств, легально та нелегально (без оподаткування) виводяться власниками підприємств на свої потреби, причому у значно більших обсягах, ніж можуть витратити самі власники).

Пропоную ввести з пропозиції Президента України через Верховну Раду закон, який не обмежує максимуму чи мінімуму заробітної плати, а регулює різницю між мінімальною заробітною платою та її максимальною кратністю не більше ніж 10. Тобто, якщо власник хоче мати на місяць 100 000 гривень, то працівник з найменшою заробітною платою (відсоток ставки ролі не грає) має отримати не менше 10 000 грн. Потрібно створити такі умови, щоб унеможливити уникнення такого закону.

У результаті хочеш користуватися більшими коштами в особистих цілях - піднімай заробітну плату працівникам. Не влаштовує - продавай підприємство та користуйся усіма грошима (власність від цього не потерпає). Збільшення коштів на витрати виробництва – нема питань, це для держави також +, так чи інакше зацікавленість в отриманні прибутку веде до збільшення заробітних плат, відповідно буде й більше надходжень до бюджету. Має йти у парі із Законом про відповідальність уникнення даного закону.

Я не придумав велосипед, читайте біблію – цікава та повчальна книга.

2. Пропозиція по кількісному та якісному складу Українського війська.

Майже кожний військовий знає про певні питання які є у війсках, але чомусь до вирішення цих питань підходять по Радянських стандартах. Тобто нема підходу менеджмента до цієї галузі держави. Спроба зацікавити військовослужбовців обіцянками житла та зростанням в майбутньому заробітної плати дає малий ефект. Я працюючи невеликий час в РВК не зміг замінити великих черг бажаючих підписати контракт після збільшення мінімальної заробітної плати військовослужбовця до 10 000 гривнів. Є багато і інших способів **зацікавити** людину йти до війська.

Введення військового стану чи ще щось в такому дусі може покращити ситуацію лише на короткий період. Відслуживши більше 3 роки контракту на якому я зараз, спілкуючись з великою кількістю солдат, сержантів, офіцерів є ряд факторів які впливають на бажання служити на контракті. Зарплата це один з основних чинників але це не все. Якщо великі чини кажуть що не можна нічого зробити крім збільшення зарплати це не правда, тому що хоч щось зробити мало хто пробував.

Звісно зацікавлення квартирою це чинник але слабкий, тому що солдат Пупкін розуміє що квартиру він чи навряд побачить хіба що має шанси його командування. Ніхто не пробував навіть запропонувати інші підходи. Наприклад після загального перебування в зоні АТО, ООС – 1 рік пільгова розтаможка 1-го автомобіля без обмеження року випуску чи інших аспектів. Тобто і солдат Пупкін і його командир мають однакові шанси щось мати конкретне і вже. А людей які прослужили в загальні кількості більше 1-го року відносно всіх атошників не так вже й багато. Якщо є що прослужили 5 років в зоні АТО то йому варто дати змогу бридбати й 5 автомобілів, причому зауважте ніяких витрат на дане заохочення не потрібно.

Але це як невеликий приклад менеджменту в армії в якій його слабко видно. Що робить купа генералів? Але надіюсь що я звільнюсь швидше чим це прочитають відповідальні особи. Про армію досить бо я навів загальний приклад, не висвічуючи

глибини проблем, та не вдаючись до конкретики. Більш глибоко вважаю, у відкритому листі розповідати не потрібно.

Можливо що я навів покажеться дурістю, можливо, але які є кращі пропозиції? Звісно це далеко не все про що можна говорити але це є певні напрямки для кропітливої роботи з метою досягнення кращого рівня життя для всіх громадян України.

З найкращими побажаннями, поки ще військовий, який пішов служити не за гроші та УБД, а тому що вважав це потрібно для держави, сім'ї.